

Prescriptiondeath "Rabies" LP Flyktsoda Records

Söte Jesus! Varför är inte Prescriptiondeath största bandet i Sverige??? Det är en fullständig njutning att se dom live. Det är lika fantastiskt att blasta på dom hemma och höra sambon svära surt om "jävla idiotmusik". Kallar Prescriptiondeath sig själv ett grindcoreband eller power violence? Vad är skillnaden, det är inte alltid så lätt. Jag vill gärna säga att grind är närmare metalscenen medan PV hör till punkscenen. Men jag vet att det också är en förenkling. Skulle nog säga att Prescription ligger närmare grinden soundmässigt. Men jag vet ju också vilka punkslan dom är. Älskar deras approach och hur dom fullständigt mosar alla "professionella" band trots att dom är såna slän. "Rabies" är utan tvekan deras bästa skiva hittills. Deras självbetitlade EP har jag spelat sönder och samman. Suffering Totally LPn passerade ganska obemärkt förbi mig. Kanske jag behöver göra ett återbesök, ibland är man ju inte mottaglig för vissa grejer vid en viss tidpunkt. Deras nya LP slår mig dock rakt över näsan så blodet skvätter och jag bara skrattar och njuter. Det är ca 20 minuters totalt vansinne. Hatten av till ett av Sveriges absoluta guldband.

Småjävlafötter "Ingen här går säker" CD Second Class Kids Records

Första gången jag hörde Småjävlafötter var på SCKs Öldrickarvisor spellista. Jag blev golvad direkt och började hypa bandet. Jag bad dem ha översyn med det lite märkliga namnet och låta musiken tala. Och de flesta blev peppade. För det är det man blir när man hör dessa göteborgare. Antingen peppad arg eller peppad glad. Deras låtar är som små korta snabba knytnävsslag. Det är pang på och ett jävla tempo. Sen blir man ju onekligen lite nervös när det plötsligt kommer skapunk-partier. Men faktumet är att de kommer undan till och med med det. Och det är en bedrift i min bok ska ni veta. Det känns som Småjävlafötter har jävligt roligt när de skapar musik och att just det är viktigt för dem. Och just blandningen av humor och ilska utmärker dom. Sjukt bra sång. Medryckande låtar. Denna skivan har nog allt man kan önska sig. Kööp! Hoppas få chansen att se dessa dårar live snarast för någonting säger mig att det är en upplevelse i sig.

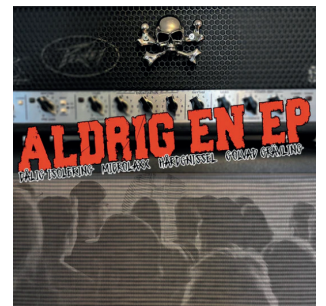
Röd Revolver "Svartmyra" Kassett Grönpeppar Records

Kul med en livekassett! Det händer inte alltför ofta. Dock så har jag en högst ovetenskaplig teori som grundar sig i anekdotisk bevisföring. Att liveupptagningar avnjuts bäst om det är material man sedan innan är bekant med. Jag har i alla fall något svårt att fullt ta till mig detta materialet fullt ut. Men bakom den något stökiga liveproduktionen hör jag absolut kompetent punkrock av klassiskt svenskt snitt (utan att enkelt kunna sorteras in under något tydligt subfack). Det är ömsom tvåtakt, ömsom fyrtakt. Skrikig sång blandas med melodisk sådan. Det är definitivt ilska och attityd i musiken och framförandet, men det låter också som att Röd Revolvers set på Svartmyra var en högst

angenäm tillställning både för band och publik. Som jag förstått det har bandet nu gått vidare med ny line-up och denna tjänar på så vis som en bra dokumentation för bandets tidigare fas. Självt blickar jag framåt då jag verkligen gillar vad jag hört hittills av det nya Röd Revolver.

Misfit Maniacs "Second thoughts" CDEP Grönpeppar Records

Så härligt att inte bara behöva recensera en massa gubb-band, utan också få höra lite ungt nytt blod. Småländska Misfit Maniacs utgörs av fyra tonårstjejer (gissar jag) som här visar upp sitt första släpp. Deras musicerande är såklart inte på samma nivå som medelålders banden på t ex SCK som spelat i en halv livstid. Så rutinen är inte densamma. Men det finns mycket att glädjas åt kring Misfits Maniacs. Jag gillar framförallt att de blandar stilar precis så härligt som man gör innan man infogar sig i ett fack, en given ram. Här kan man höra punk influenser, riotgrrl-tendenser men också vissa 70-tals hårdrocks vibbar tycker jag mig höra. Detta gör att de har ett ganska eget yvigt sound, istället för att låta som kloner. Leadsångare Tilde har ett grymt uttryck och bra attityd. "Decent into nothing" och "Retrospect" är de spår som hade behövt lite mer arbete och håller inte samma nivå som övriga. Men övriga låtar tycker jag imponerar och jag skulle inte bli förvånad om vi inom ett par år får se Misfits Maniacs mer och mer runt om på svenska scener. Bara kör!

V/A "Aldrig En EP" CD/LP Grönpeppar Records

Konceptet med "Aldrig En EP" är väl i stort sett samma tänk som 3-i-1-samlingarna som Kamel Records gjorde. Att ge ett gäng nya band chansen att få visa upp mer än bara en låt på en platta tillsammans med andra, så helt enkelt 4 EPs på en skiva kan man säga. DÅLIG ISOLERING har ett härligt tonåriga låtar som handlar om skönhetsideal, droger och att USA är sämst. Precis som det ska vara när man är ung punkare. Låtarna må vara naiva och enkla, men faktum är att refrängerna är jäkligt medryckande. Nora och Vega låter härligt uppkäftiga och de repetitiva korta refrängstyckena gör att man vill sjunga med. Ser fram emot att få höra mer av dessa ungdomar. MICROLAXX spelar lite hardcoreaktig punk men ändå med en viss melodikänsla. Ibland snabbt och ibland lite långsammare. "Hellre full än å vad med dig". Ja, svårare än så behöver det inte vara. Dock ger väl texterna mig inte sådär jättemycket om jag ska vara helt ärlig. HÅRDGNISSEL är lite äldre än föregående band och det märks, men dom är minst lika arga och inte det minsta trötta för det. Grunden är ganska rockig mid tempo punk, men ilskan och attityden gör att det känns hårdare än liknande band. Gillar dom här tre låtarna och vill gärna höra mer av HÅRDGNISSEL. GOLVAD GRÄVLING är ett namn jag hört förut, men detta är faktiskt första gången jag hör någon musik med bandet. Jag vet förvisso inte vad det är jag hade väntat mig, men jag kan försäkra er om att det inte var detta. Någon typ av rockmusikal med en dramahandling som löper som en röd tråd genom de fem spåren. Jäkligt flummig musik med en massa konstiga influenser, ibland får jag nästan lite känsla av en förvuxen barnskiva gjord av ett gäng som vill ge barnen en alternativ upplevelse. Lite 70-tals/progg flummigt sådär. Och plötsligt så exploderar det ut i kaos och skrik och punkarrangemang. Jag fattar att denna recensionen är virrig, men det är precis så jag känner mig när jag lyssnar på GOLVAD GRÄVLING. Jag vet liksom inte riktigt vad jag ska göra med det. Men det är säkert någon som roas av "Runka laxen runt runkgalaxen".